

איזאבל באלס העניקה לאילנה אלון את הראיון הגדול הראשון שלה. היא מספרת על החיים עם בעלה, על עסקיו וקשריו ועל השעון המפורסם

דויד ואיזאבל

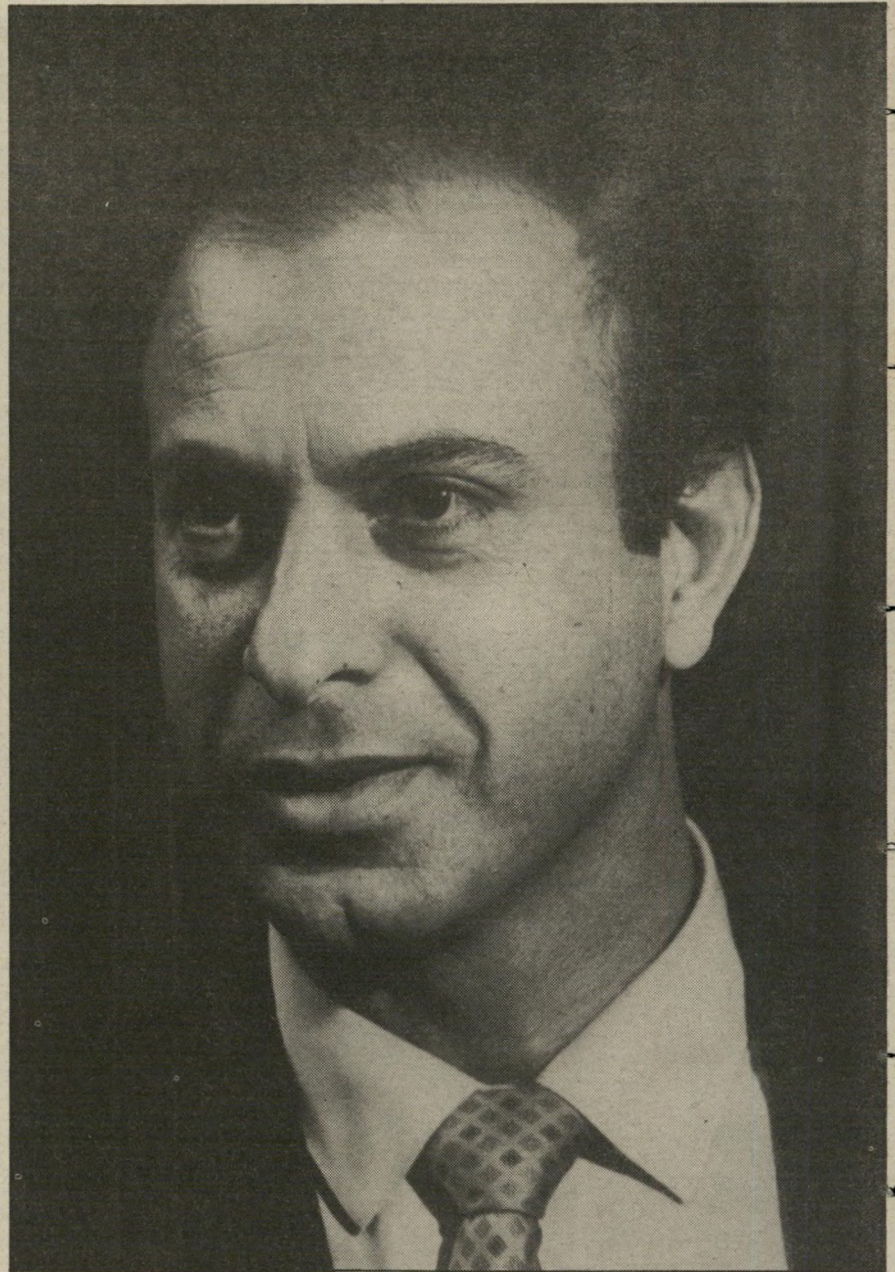
כדרך כלל היה דויד בא הביתה ביום שישי בשעה מוקדמת. אבל באותו יום שישי הוא חזר מאוחר, בערך ב־5 או ב־6. שאלתי אותו מדוע איחר, והוא אמר לי: קניתי להם את יחד". כך סיפרה איזאבל באלס, אשתו של

שברירית ילידת-אנגליה, נערה שגול-דה כבית עשיר, למדה במיטב בתי-הספר ובילתה שנה בפאריס כדי להשיג לים את ידיעותיה ברוסית. עורה הלבן והתמימות הנסיכית שלה מוכירות את שילגיה. כמו היפה-פיה הצוננת, הסגורה בארוך-הזכוכית

סיקרנה אותי. בכל פעם, כשראיתי בבית-המישפט מאוינה בקשב רב לעדויות הטכניות, המסובכות והמשע-ממות, רצייתי לדעת מה היא חושבת ומרגישה. היא נראתה כליכך שונה מהאחרים בבית-המישפט. תמיד לכר שה בטוביטעם, מסודרת וצוננת. תמיד

וויזיה. הדירה יפה ואוורירית, אבל כהחלט לא מגונדרת. חתול פרסי לבן יפהפה התפנק על השטיח הסיני. על שולחן קטן, לצד הכורסה ש עליה ישבה איזאבל, היה מונח השעון המדובר ביותר במדינה, נתון עדיין כ-מעטפה מישררית ירוקה, שעליה כתוב

הסכימה להשיב. היינו בוונציה. דויד רצה לקנות לי שעון במתנה. יש לי אולי חמישה שעונים, כי הוא מאוהב לקנות לי תכשיטים. נכנסנו לחנות, ואני אמרתי לו שנקנה שעונים לילדות, כי לי כבר יש. כאשר התעקש, אמרתי לו שאני מוכנה

השבוע בבית-המישפט: דויד באלס על ספסל הנאשמים ואיזאבל, קרידה ומרוסנת, בין הצופים

אישה-עסקים הנאבק זה תישעה חוד-שים על חפתו. הוא סיפר לי עוד כמה דברים, אבל לא נכנס לפרטים. הבנתי שמעורב בזה הרבה כסף, אבל דויד אף פעם לא מדבר איתי על כסף. כי הוא יודע שזה משע-מם אותי. תמיד היה לי כסף, ולקחתי את זה כמובן מאליו. קשה לתאר זוג פחות-מתאים, לכ-אורה, מאשר איזאבל ודויד באלס. הוא יליד עיראק, שעלה לישראל בתחילת שנות ה-50 עם מישפחה מרוכנת נפ-שות. ילד שיצא בגיל 12 לפרנס את עצמו ואת מישפחתו. איזאבל, אשה

שלה, כך גם איזאבל מסוגרת בביתה מפני המציאות הישראלית, הקשה לה. האקלים הישראלי מויק לעורה העדין, והמוג הישראלי זר לאישיותה הרכה. היא נמצאת בישראל כבר 16 שנים, ועדיין מרגישה כנטע זר. "הודעויתי ממה שבעלי סיפר לי על הפוליטיקה הישראלית, אבל לא התערבתי", היא אמרת. **תמיד בטוב טעם** **ה** רבה המצאתי כדי לקבל ראיון עם איזאבל. האשה השברירית

ישבה לברה. מעולם לא הביעה את ריגשותיה בפומבי, וניסתה למתן את בעלה כאשר התפרץ מפעם לפעם. אבל איזאבל סירבה לכל ראיון. רק כעת, אחרי שנחשפה בעיקבות פרשת השעון, השתכנעה להתראיין. כאשר באתי לדירה בשדרות-חן, שאלה מייד אם הגיע גם צלם. כאשר עניתי בחיוב, ביקשה באדיבות שהוא לא יע-לה. היא קיבלה את פניי בסלון המרוהט בכורסות מרופדות בעור בהיר ובפסנ-תר כנף. שלוש הבנות הלכו כבר לישון, והיא ישבה בודדה לפני מכשיריה-טל-

מדינת-ישראל, רואר רישמי. "את רוצה לראות אותו?" שאלה, כאשר השגיחה כמבטי, והגישה לי את השעון. "אני נורא מאוכזבת מכל העניין", הסבירה לי, "לא הבנתי מדוע מנפחים כליכך את פרשת השעון, ולא מת-ייחסים בכלל לעניינים החשובים באמת, כמו לפרשת קניית יחד. נראה לי שבישראל מתעניינים רק בקוריוזים, ועוברים לסדר-היום על דבר מוע-זע כזה כמו קניית מיפלגה. את רוצה שוב לדבר על העניין הטיפשי הזה של השעון?" שאלה, אבל

לקנות שעון בתנאי שיקנה אחד לעצ-מו. הוא כליכך שונא תכשיטים, שאף פעם לא היה לו שעון. הוא תמיד יודע מה השעה גם ללא שעון, ונוהג לומר: אני השעון של עצמי. אבל כאשר לחצתי, הוא הסכים. הוא בחר עכורי שעון-זהב של בוס-ומרסייה, ועבור עצמו בחר שעון פשוט וצנוע. איראפטר בכלל לטעות ולחשוב שזה שעון-זהב, כי כתוב עליו בגדול באותיות הברורות מאוד, סטיינלס סטייל (פלדה בלתי-מחלי-דה). הוא ענר את השעון הזה. לפני שנתיים, לכבוד יוס-הולדתו,